

baptist.dk

1

Tro og videnskab

2016

Fremtidens præster er et fælles ansvar

Mennesker kommer til tro, vokser op, modnes og kaldes til tjeneste i den lokale menighed. Derfor kan fremtidens præster kun komme fra den lokale menighed, og udrustning af fremtidens præster er et fælles ansvar.

[≡] Henrik Holmgaard, Bethelkirken,
Tjeneste- og Uddannelsesudvalget (TU)
[📷] Privat

Uddannelse af danske baptistpræster foregik tidligere i Tølløse og senere i samarbejdet omkring SALT. I dag er det helt ude af BaptistKirkens hænder. Men teologisk uddannelse alene gør ikke nogen til præst. Uddannelse er vigtig for at tilegne sig teologi som teoretisk disciplin og opnå en særlig viden, men gode præster skabes kun ved at følge andre gode præster. Mesterlæreren er central, fordi discipelskab er præstens første kald – og mesterlæren foregår i den lokale menighed.

Mange menigheder mangler præster, og derfor er udfordringen dobbelt: Menigheden mangler en præst, og derfor mangler der en præst til at give håndværket videre til næste generation. Det er en alvorlig situation!

Det er ikke en ny udfordring for BaptistKirken, men den udvikling kan kun ændres, hvis alle menigheder ser det som et fælles ansvar at løse opgaven. Situationen for de

» Hvor mange præstestillinger er der reelt brug for om 10 år? «

»etnisk danske« menigheder – uden at tælle migrantmenighederne med – ser således ud:

2015:

- 40 menigheder
- 29 præster, 4 menigheder har 2 præster
- 15 menigheder er uden præst

Aldersfordeling:

- 20-29 år: 1
- 30-39 år: 8
- 40-49 år: 5
- 50-56 år: 10 (5 er over 57 år)
- 60-70 år: 2
- 70 år eller derover: 3

Under uddannelse:

- Menighedsfakultetet i Aarhus: 1
- Aarhus Universitet: 4
- Københavns Universitet: 1
- 3K¹ i Aarhus: 4
- 3K i København: 2

Af de 12, der er i gang med at studere teologi, er én allerede ansat som præst.

Der er ingen garanti for, at de studerende bliver præster efter studierne.

» Mesterlæreren er central, fordi discipelskab er præstens første kald. «

2025:

Fremskrivningen tager kun højde for dem, der går på pension:

- 40 menigheder
- 19 præster
- 25 menigheder er uden præst – forudsat, at de 4 menigheder fortsat har 2 præster

Alt andet lige vil 2/3 af menighederne i BaptistKirken i 2025 stå uden præst.

1) Professionsbachelor i Kristendom, Kultur og Kommunikation, 3K

Tjeneste- og Uddannelsesudvalget

I dette udvalg arbejder vi med en række spørgsmål, som vi gerne deler med menighederne:

- Hvor mange præstestillinger er der reelt brug for om 10 år, når vi tager i betragtning, at menigheder lægges sammen/lukkes i fremtiden?
- Foretrækker nuværende præste-aspiranter BaptistKirken som fremtidig arbejdsplads, når de sammenligner med jobmuligheder i andre kirkesamfund?
- Er menighederne i BaptistKirken interesseret i præster, der kan have nye

forventninger til jobbeskrivelse, team-samarbejde, teologi, syn på tjeneste og ledelse?

- Oplever BaptistKirkens præster en god arbejdsplads med trivsel, sunde relationer og udviklingsmuligheder?
- Når unge ser de nuværende præster, oplever de så et fællesskab og en tjeneste, som de selv har lyst til at være en del af?

Tre væsentlige undersøgelser

I *Tjeneste- og Uddannelsesudvalget* (TU) har vi brug for flere fakta. Derfor arbejder vi med flere parallelle tiltag:

- FFU² er i gang med en undersøgelse blandt frikirkernes mange teologistuderende

Vi vil i vort eget TU-arbejde undersøge:

- Hvor stort er behovet for præster i fremtiden?

- Hvor mange stillinger vil det reelt være muligt at opretholde
Herudover vil vi igangsætte en ny trivselsundersøgelse blandt præsterne.

Fokus på uddannelse og trivsel

Den tidligere trivselsundersøgelse fra 2000 viste, at flere præster holdt tidligt op pga. manglende trivsel. Et problem var bl.a. ensomhed. Hvis det samme gælder i dag, vil endnu flere præster stoppe indenfor de næste 10 år. Det vil gøre udfordringen endnu større. Derfor har vi i TU fokus på uddannelse af nye præster samt trivsel og udvikling blandt de nuværende præster. Men den opgave kan udvalget ikke løse alene. Kald og udrustning af fremtidens præster begynder i den lokale menighed, og ansvaret skal løftes i fællesskab.

2) FFU står for Fælles Frikirkelig Uddannelse. Læs mere på www.ffu.dk

Indhold

Tro og videnskab

2 Fremtidens præster er et fælles ansvar

– om Tjeneste- og Uddannelsesudvalget

5 Tro og videnskab – to sider af samme sag

– leder

6 Tro eller skepsis?

– Johan og Hans Fynbo

9 Videnskaben og virkelighedens båndbredde

– af Niels Henrik Gregersen

12 Tro og Naturvidenskab

– af Peter Øhrstrøm

14 Skabelsen

– af David Jakobsen

16 Et liv uden Gud

– af Lone Ree Milkær

18 Sker der stadig undere?

– af Flemming Christensen

20 Tro er tro – videnskab er videnskab

– om Casper Jonstrup Hansen

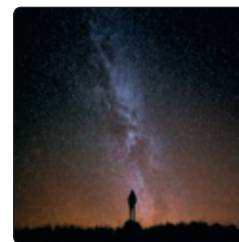
23 Tre satsninger

– godt jeg ikke var chauffør!

23 Navne

24 Ny ledelseskonsulent i BBU

– om Anders Hyldgård

Forsiden

[📷] Greg Rakozy, Unsplash.com

27 Kristendomsklasser i forandring

– nye måder

30 Gud – den store komponist

– miniprædiken om 'musik'

32 Vi vandrer – 40 dage på vej mod påske

– om årets fastemateriale

33 Nye værker

– Area

34 Uddannelse for livet i Kachin

– Kachin

36 Du skal ikke tro – du skal vide!

– klumme

Udgivet af Baptistkirken i Danmark
Nummer 1, 2016 – 163. årgang

Redaktion

Hanne Kiel, ansvarshavende redaktør
tlf. 3190 8190, hanne_kiel@hotmail.com
Casper Jonstrup Hansen, webredaktør
tlf. 3159 0733, casperjonstrup@gmail.com
Bente Jensen, tlf. 9829 3302, beje@events.dk
Lea Binta Kjeldgaard, tlf. 6016 1219, leabinta@gmail.com
Lone Møller-Hansen, tlf. 2347 4015, lonemh@live.dk
Else Skov Villadsen, tlf. 7583 4006, else@villadsen.com
Gitte Elleby Jørgensen, redaktionssekretær
tlf. 2299 0424, gitte@baptist.dk

Oplæser og ansvarlig for lydudgaven på CD og hjemmeside:
Ole Engel

Grafisk design: Pedersen & Pedersen, Århus
Trykkeri: Jørn Thomsen Elbo
Oplag: 3.200

baptist.dk er Baptistkirken i Danmarks kirkeblad og kan sendes til alle med tilknytning til en baptistmenighed. Artikler er ikke nødvendigvis udtryk for Baptistkirken i Danmarks eller redaktionens holdning. Idéer, artikelforslag og digitale billeder modtages gerne. Bemærk dog, at redaktionen planlægger to numre ad gangen.

Udgivelsesdatoer og deadlines

Nr. 2: 18. marts. Deadline 11. januar
Nr. 3: 27. maj. Deadline 29. marts.
Nr. 4: 15. juli. Deadline 17. maj.

Baptistkirken i Danmark
Sekretariatet
Lærdalsgade 7, st.tv., 2300 København S
Tlf. 3259 0708
Telefontid: Mandag-fredag kl. 9-12
E-mail: info@baptistkirken.dk
Hjemmeside: www.baptistkirken.dk

Henvendelse om adresseændring til din lokale menighed. Dødsfald og nye medlemmer indberettes til Sekretariatet. Bladet kan modtages som lydfiler på CD ved henvendelse til Sekretariatet.

Gaver til *baptist.dk*: Kan indbetales på 3201 10042879 mærket »baptist.dk«. Gaver er fradragsberettigede efter gældende regler.

Tro og videnskab – to sider af samme sag

Mennesket er et enestående væsen, som har stor nysgerrighed efter viden

[≡] Else Skov Villadsen

[📷] Greg Rakozy, Unsplash.com

Vi vil aldrig blive færdige med at plukke frugt fra »kundskabens træ«. Samtidigt regner vi heller ikke med nogensinde at finde hele sandheden. Vi indser vores egen begrænsning i det store univers, som vi er en mikroskopisk lille del af.

Når en fysiker ved Folkeuniversitetet slutter sit foredrag med at sige: »Vi ved endnu intet om mere end 90% af verdensrummet«, så er det jo ikke noget, han kan vide, men noget han antager. Og han ved også, at ingen kan bekræfte hans påstand videnskabeligt. Men han kan bruge den som rettesnor for sin opfattelse af livet.

Hvad er meningen med livet?

Egentlig er det vel det spørgsmål, som alle gerne vil have svar på, og vi forsøger at finde svaret ad flere veje. Et entydigt, videnskabeligt svar på et eksistentielt spørgsmål kan man ikke finde – her findes kun troens svar.

Gennem hele livet oplever vi forandringer – både i viden og i tro. En videnskabelig teori bevises eller modbevises og medfører måske en ny hypotese. Også kristentro er til diskussion i dag. Hvordan skal fx opstandelse opfattes? Eller næstekærlighed? Der er dog den afgørende forskel på tro og videnskab, at tro hverken kan eller skal bevises.

Tro kan ikke forklare videnskab, lige så lidt som videnskab kan forklare tro. Tro og videnskab har ikke et fælles sprog, og dog kan tro og videnskab supplere hinanden,

så jeg ser det store i det små. Troen kan kun erfares personligt, men videnskabens afdækning af detaljer kan bestyrke både troen på en Skaber og troen på, at vi er »mere end elektroner«.

Tro er at sejle – trods bølger

Lad mig slutte med et par citater:

»Troen er ikke en klippe midt i et stormpisket hav; tro er at sejle trods bølger over en truende grav.«¹

og »Mit hjerte er uroligt, indtil det finder hvile i dig, Gud.«²

1) Jens Rosendal f.1932

2) Augustin (350-430)

Tro eller skepsis?

Johan og Hans Fynbo er tvillinger.
De arbejder begge som fysikere – på universiteterne
i hhv. København og Aarhus.

[≡] Jonatan Midtgaard

[📷] Lars Kruse, Aarhus Universitet, og
Ola J. Joensen

Som tvillinger har de fælles opvækst, og de har samme uddannelse, men har valgt forskelligt i forhold til tro.

» Vi skal ikke sige, at nu ved vi, hvordan alting er. Det er hovmodigt over for hele den menneskelige situation. «

Johan Fynbo er ansat som fysiker på Københavns Universitet

Hvad arbejder du med?

Jeg studerer egenskaberne og sammensætningen af galakser i det tidlige univers. Jeg har altid været fascineret af stjernehimlen. Derfor valgte jeg at studere fysik på univer-

sitetet i Aarhus. Min bror tog med. Han ville vist også være astronom på det tidspunkt.

Hvad betød kristendommen i din opvækst?

Mine forældres baggrund var i Indre Mission, men det fyldte ikke livet derhjemme. Vi gik i kirke et par gange om måneden, og så blev vi sendt i søndagsskole i missionshuset. Det blev de fleste af landsbyens børn. Det var ikke noget særligt. Med derfra fik jeg en ikke særlig dogmatisk tro – en simpel barnetro. Jeg prøver stadig at fastholde, at min tro ikke skal være alt for dogmatisk og at give det videre til mine børn. Jeg fortæller dem, hvad jeg tænker og har fået fortalt, og så kan de selv tage stilling.

Hvorfor ser nogen en konflikt mellem tro og videnskab?

Der kan være problemer på begge sider. De religiøse går for

langt, når de kommer med naturvidenskabelige synspunkter baseret på bibelske udsagn om fx jordens alder og menneskets udviklingshistorie. På et tidspunkt bliver det latterligt. Jeg tror, det skyldes en misforstået ydmyghed over for Bibelen. De har en bestemt tolkning af Bibelen, som de mener er ufravigelig. Hvis de opgiver den tolkning, føler de, at de går på kompromis med, hvad de bør mene er sandt. Langt de fleste kristne mener, at det er en forkert måde at læse Bibelen på.

Modsat kan det også blive et problem, når folk tror, at videnskaben har afdækket, hvordan virkeligheden er: Først var der ingenting, så var der Big Bang, nogle partikelfelter, og for nylig kom der så liv. Der er ingen gud i den beskrivelse, så det er meningsløst at tale om, hvem eller hvad gud er. Men den tankegang er også for dogmatisk. Fysikkens resultater i løbet af de sidste to hundrede år er en fantastisk præstation, men vi skal ikke sige, at vi nu er færdige – nu véd vi, hvordan alting er. Det er hovmodigt over for hele den menneskelige situation.

» Verden har mange flere aspekter og er meget dybere end det, vi tænker lige nu. «

Vil videnskaben en dag pege på eksistensen af en gud?

Verden har mange flere aspekter og er meget dybere end det, vi tænker lige nu. Jeg har mit verdensbillede fra troen og mit professionelle liv. Det går ikke op i en enhed, hvor jeg kan redegøre for alt, men det bekymrer mig ikke. Hvis man forsøger at få det hele til at passe sammen, så ender man med at overfortolke. Det er der ikke grund til. Hvis man tror på, at der er en gud, så er der ikke behov for at forsvare ham.

Hans Fynbo er ansat som fysiker på Aarhus Universitet

Hvad arbejder du med?

Jeg arbejder i krydsfeltet mellem kernefysik og astrofysik og studerer, hvordan de spiller sammen fx i vores egen sol. Hvor kommer solens energi fra og så videre?

Kristendommen er ikke en del af dit liv, men hvad betød den i din opvækst?

Vi var ikke en stærkt troende familie, men →

» Det nemmeste er at sige, at religiøse mennesker er dumme, men det er jo tydeligvis forkert. «

vi kom til tider i landsbyens missionshus. Og så gik vi i søndagsskole, indtil vi var omkring 10 år. Under konfirmationsforberedelsen begyndte jeg at tænke på ting som »hvor kommer det onde fra?« Præsten havde spurgt, om noget dårligt »var Guds skyld«. Jeg rakte hånden op og sagde: »Ja! Det er jo ham, der har skabt det hele!« Men det var det så ikke, fik jeg at vide.

Det var vist en af de første gange, jeg tænkte over, hvordan det hele kunne hænge sammen. I den alder begynder man at tage sin holdning mere seriøst i stedet for bare at acceptere det, man har fået at vide, man skal tro på. Noget andet var at finde ud af, at folk i andre lande tror på noget andet. Så hvorfor tror jeg det, jeg tror, og hvorfor tror de det, de tror? Hvis det er kulturelt bestemt, hvad er sandheden så?

»At tro« betyder for mange at bekende sig til noget. Det kan jeg ikke se behovet for. Jeg tror på demokrati, fordi erfaringen viser, at det er den bedste samfundsform, men jeg kan ikke forstå behovet for at bekende sig til et verdenssyn eller en mytologi som en påstand. Det er en umyndiggørelse af mennesket – en fastholdelse af sig selv i et eller andet barnestadie.

Et andet aspekt, som jeg ikke bryder mig om, er den opdeling mellem Skaberen og det

skabte. Det er ikke en frugtbar måde at tænke på. Som nysgerrigt menneske kan man ikke opdele virkeligheden og afvise at undersøge en del af den. Hvis påstanden er, at verden er skabt, er hele virkeligheden jo endnu større. Så må jeg finde ud af, hvad »det større« er. Jeg kan ikke begrænse det til området, jeg kan undersøge med min metode.

Hvordan forholder du dig til, at mennesker, der står dig nær, er troende?

Det nemmeste er at sige, at religiøse mennesker er dumme, men det er jo tydeligvis

forkert. Der er meget dygtige videnskabsmænd, der bekender sig som kristne, selv til en meget bogstavelig tro. Fx Francis Collins, der ledte projektet om opdeling af det menneskelige genom i sekvenser. Så rabi-at er min bror jo ikke, men han kalder sig i hvert fald kristen. Jeg er faktisk ikke helt sikker på, hvad han mener med det. Det tror jeg, de færreste kristne vil kunne forklare detaljeret.

Johan Fynbo

Hans Fynbo

Videnskaben og virkelighedens båndbredde – og noget om balloner

Vores syn på tro og viden hviler ofte på vanetænkning. Det er en udbredt forestilling, at engang hang verden sammen, men i dag lever vi i splittelsens tidsalder.

Indrømmet: Der er noget om det. Engang var verden mindre og vores viden langt mere overskuelig. Men det er også en skrøne, for videnskab og visdom har aldrig været én og samme ting.

[≡] Niels Henrik Gregersen

[📷] Flickr

Videnskaben bruger vi til at få noget at vide om verden og om os selv. Visdom

og religiøs indsigt bruger vi til overveje, hvordan vi skal leve, og hvad vi skal tro. Sådan var det også i middelalderen. Allerede i 400-tallet skelnede Augustin mellem viden og visdom.

Tro og viden er konkurrenter

En anden vaneforestilling er, at tro og viden i moderne tid er blevet hinandens konkurrenter. Hvor videnskaben går ind, dér går troen ud. Og omvendt: Hvor troen går ind, dér går fornuften ud. Igen kan der være noget om snakken. For hvis man tror, at man kan bruge Bibelen som udgangspunkt for geologi og naturhistorie, så har man selv bedt om konflikten. Og hvis videnskabsfolk siger, at et menneske

ikke er andet end dets kemi (som man sagde i 1870'erne) eller ikke andet end dets gener (som man sagde i 1970'erne) – ja, så opstår der ligeledes en konflikt.

Men det er i så fald ikke en strid mellem tro og viden, men med en videnskabelig ideologi, der siger: »Du er ikke andet end ...«. Her kan troen have både almindelig fornuft og humanismen på sin side. For du og jeg er ikke illusioner, men hører faktisk med til virkeligheden. Nogle gange kan vi endda være ganske virkekraftige!

Religion er farlig

En tredje vaneforestilling er, at religion er farlig for samfundet. Og sandelig, der findes eksempler på religiøs fanatisme. Kig

→ bare på Taleban og IS. Men hvor ville samfundet være henne, hvis vi ikke havde religiøse forestillinger om det enkelte menneskes uendelige værdi? Også det ressourcetsvage menneske er skabt i Guds billede. Tabte vi den indsigt, ville vi få et bundløst tyranni, som vi så det i det 20. århundredes ateistiske statsdannelser.

I øvrigt har vi siden 1849 haft religionsfrihed. Mener nogen virkelig, at man ikke må sidde i folketinget eller være minister, fordi man er luthersk missionsk, grundtvigsk, baptist eller muslim? Ateismens tyranni lurede lige neden under debatten om, hvorvidt en folketingsmand, der tror, at verden er skabt, også kan være videnskabsminister. Den tro deler Esben Lunde Larsen i øvrigt med Newton og Darwin og mange andre videnskabsfolk. Fri os fra tanketyraniet!

Hvad med at prøve nye billeder?

Her er et alternativ: Hvad med at forestille os videnskaben og viden som en ballon, der til stadighed udvider sig? For det første bygger videnskaben på hypoteser. Den mest kreative del af videnskaben sender balloner op i luften for at se, om de kan skydes ned af virkeligheden selv. For det

andet: Det mest fantastiske ved naturvidenskaben er, at den trods alle nedskydninger har oparbejdet en stadigt større viden om verden og dens forunderligheder. Det er faktisk godt gået!

Min pointe er altså ikke, at videnskabens ballon nu er ved at nå bristepunktet og derfor snart vil punktere. Jo, mange videnskabelige teorier er blevet punkteret undervejs i videnskabens udvikling. Men som regel kun for at give plads for mere præcise teorier. Min pointe er, at videnskabens balloner til stadighed udvider sig, når vores viden afdækker endnu mere af virkelighedens komplekse natur.

En ballon, der er vokset

Tag fx den genetiske revolution, der blev påbegyndt med opdagelsen af DNA i 1953. 20 år senere begyndte man at ideologisere DNA: Alt er bestemt af gener, og du er ikke andet end dit genom. I dag véd biologer, at miljøet som regel er med til at tænde eller slukke for genernes aktivitet. Vi har fået epi-genetikken – læren om alt det, der sker med generne gennem organismernes historie. Det vil som bekendt få stor betydning for forebyggelsen af genetisk disponerede sygdomme. I den forstand er

vi tilbage ved samspillet mellem teoretisk viden og praktisk visdom, nu blot på et højere informationsniveau.

Videre horisonter

Men når ballonens rumfang efterhånden bliver større, bliver også ballonens radius større – og dermed horisonten for alt det, som vi endnu ikke forstår. Set på den måde producerer videnskab både viden og en ny sans for vores ikke-viden. Frit efter salmedigteren Thomas Kingo: ›Viden og uvidenhed, de vandre til hobe.‹

Nødt til at tro

Ballon-billedet fortæller, at virkeligheden har en større båndbredde, end vi kan indfange og kontrollere gennem naturvidenskaben alene. Tor Nørretranders har sagt det på den måde, at vi i et informationsbåret univers er ›nødt til at tro.‹ Det kan vi så kalde for tro, religion, religiøsitet, spiritualitet eller visdom. Her begynder de ægte diskussioner mellem religiøse og ikke-religiøse tydinge af tilværelsen – både vedrørende det, vi véd, og alt det, som vi ikke véd.

Vi kommer i øvrigt ikke uden om den kendsgerning, at vi som mennesker er blivende konfronteret med det, vi godt véd, at vi ikke véd noget om – alt det, der er uden for ballonens radius. Oven i det hele har vi alt dét, som vi ikke engang véd, at vi ikke véd noget om. Men det er en anden historie. For nu begynder det at svimle!

» Ateismens tyranni lurede lige neden under debatten om videnskabsministerens tro på, at verden er skabt. «

» Virkeligheden har en større
båndbredde, end vi kan indfange og
kontrollere gennem naturvidenskaben
alene. «

Niels Henrik Gregersen

- professor i teologi på Københavns Universitet
- forsker i samtidsteologi samt »religion og naturvidenskab«
- har netop udgivet »Den generøse ortodoksi«, 2015
- ulønnet hjælpepræst i Trinitatis Kirke, København

Tro ⇒ ⇐ naturvidenskab?

Der er stærke kræfter i det moderne samfund, der vil præsentere forholdet mellem tro og videnskab som et modsætningsforhold. Det gælder ikke mindst den såkaldt nye ateisme med folk som Richard Dawkins i spidsen. De mener, at fx kristen tro på Gud som skaber står i vejen for det videnskabelige fremskridt. Historisk set er det imidlertid en klar fejltagelse.

[≡] Peter Øhrstrøm

[📷] Linea Elleby Jørgensen

Det naturvidenskabelige gennembrud i 1600-tallet var båret af kristne pionérer. For dem var troen en afgørende forudsætning for den videnskabelige aktivitet. De troede, at Gud har skabt verden og indrettet den på en rationel måde, således at vi har mulighed for at begribe afgørende træk ved den ved brug af vores iagttagelser og vores fornuft. Meget smukt blev det udtrykt af Johannes Kepler (1571-1630):

»Jeg ville opnå, at troen på, at verden er skabt, skulle forstærkes gennem denne ydre støtte, at Skaberens tanker skulle kunne genkendes, og at Hans uudtømmelige visdom skulle lyse stærkere fra dag til dag. Så vil menneskene til sidst kunne måle dybderne i Hans mægtige tanker og indse, at Gud, som grundlagde alt i verden efter en bestemt plan, også har udstyret menneskene med et sind, som kan forstå denne plan.«

Naturvidenskab – gudsdyrkelse

For videnskabens pionérer var sand naturvidenskab altså en slags gudstjeneste. De

fremhævede, at Gud har skabt verden efter en sammenhængende plan og os med en forstand, der passer til verden på en sådan måde, at vi har mulighed for ved forskning at finde de principper (tanker), som Skaberens har nedlagt i naturen. Eksperimenter og observationer kan principielt foretages af alle mennesker med samme resultater uanset vilkår og baggrund. På den måde bliver naturen tilgængelig for den menneskelige erkendelse.

Det er en fremherskende opfattelse blandt videnskabshistorikere, at den kristne skabelsestanke virkede befordrende på videnskaben. Der er jo klart, at det giver mening at søge efter rationelle love i naturen, når man tager udgangspunkt i troen på en rationel lovgiver og skaber. Skabelsetro og naturvidenskab passer på den måde fint sammen. Sådanne betragtninger er mange gange blevet diskuteret og underbygget – senest bl.a. af Oxford-professor John Lennox.

» Skabelsetro og naturvidenskab passer på den måde fint sammen. «

To »bøger« – én sandhed?

Klassisk set har man talt om »Naturens bog«, som kan »læses« gennem de naturvidenskabelige metoder, som Skaberens har givet mennesket mulighed for at benytte sig af. De kristne anerkender naturligvis også Guds åbenbaring, som den kommer til udtryk i evangeliet – i Bibelen. Men hvad nu, hvis de to »bøger« strider mod hinanden?

Det er en kristen grundantagelse, at det ikke kan ske i endegyldig forstand. Begge »bøger« kommer jo fra Gud. Hvis vi mener at »læse« noget i den ene bog og det modsatte i den anden, bør vi gå vores læsning efter, og det vil vise sig, at vi har misforstået Naturens bog, Bibelens åbenbaring eller måske begge dele.

Miraklets mulighed

Debatten om mirakler er et godt eksempel. En firkantet tolkning af naturvidenskabens kan få folk til heri at se et argument for, at Bibelens udsagn om miraklers mulighed skal afvises, fordi de strider mod naturlove. Herom skrev Kaj Munk:

»Den troende ved jo også om lovene; han tror ydermere, at Gud har skrevet dem,«

» Naturvidenskaben udelukker ikke,
at Gud mirakuløst kan
gribe ind i verden. «

*og når han grænseløst beundrer disse lo-
ves visdom og væld, ærefrygter han alt-
så Gud. Men den Gud, der har skrevet dem,
står så tillige også over dem. Hvem ville
forbyde urmageren at røre ved den lange
viser med fingeren?»*

Bedre kan det næppe siges. Naturviden-
skaben handler om naturens gang, når Gud
styrer verden gennem naturlovene, mens
miraklerne er Guds ekstraordinære ind-
greb i verden. Naturvidenskaben udelukker
ikke, at Gud mirakuløst kan gribe ind i ver-
den. Naturens bog og Bibelens åbenbaring
er ikke hinandens modsætninger, men der-
imod to forskellige kilder til sandhed og er-
kendelse – givet til mennesket af Skaberens.

Peter Øhrstrøm

- dr. scient., professor ved *Kommunikation og Psykologi*, Aalborg Universitet
- forsker i videnskabsfilosofi og naturvidenskabernes historie, etisk argumentation, IT-etik og sundhedsinformatik
- tilknyttet *Kaj Munk Forskningscentret* og *Forskningscenter for Etik i Praksis*
- har været folketingskandidat for Kristendemokraterne
- medlem af *Det etiske Råd* 2000-2010

» Kosmos er ikke evigt, men har en begyndelse. «

Skabelsen

For snart 2000 år siden spredte det bibelske syn på skabelsen sig til datidens kulturverden. Synet er beskrevet i 1. Mosebog, og det bør læses med et øje på mesopotamiske og egyptiske tekster. Datidens skabelsesberetninger er ikke videnskabelige, men udtaler sig alligevel om kosmos. Det kan være svært at se gennem moderne briller.

[≡] David Jakobsen

[📷] Flickr

Vi falder let for fristelsen til at bedømme datidens skabelsesberetninger med nutidens målestok. Slanger, der taler, og træer, der giver evigt liv, var normalt for dem. Når beretningen læses, som den skal, så er den ikke en videnskabelig afhandling om jordens alder, men en teologisk beretning om Skaberens indretning af Kosmos, som det tempel, han indviede den 7. dag.¹

Skabelse eller tilfælde?

Bibelens skabelsesberetning indebærer en række påstande om universets historie, menneskets etiske status og rationelle evner. Videnskabelige opdagelser i det 20. århundrede bekræfter vigtige aspekter af Bibelens skabelsesberetning. Big-bang-teorien om universets udvidelse har på et afgørende punkt en tydelig parallel til skabelsen i 1. Mosebog: Kosmos er ikke evigt, men har en begyndelse.

Også tyngdekraften og en række andre grundlæggende størrelser er indbyrdes afbalancerede i en grad, så det peger på skabelsen. Det er meget overraskende, at disse naturkonstanter har det indbyrdes forhold, de har. Spørgsmålet er, hvordan universet ville se ud, hvis de konstanter havde haft andre indstillinger? Flere forskere har påpeget, at det er meget

usandsynligt, at naturkonstanterne ved et tilfælde har fået en værdi, der tillader eksistensen af kulstofbaserede livsformer som mennesket.

Menneskets natur, rolle og værdi

En naturalistisk udgave af Darwins udviklingslære synes at udfordre menneskets værdi. Biologen Richard Dawkins udtrykker det således: »Universet, som vi observerer, har præcis de egenskaber, vi kunne forvente, hvis der helt grundlæggende ikke findes noget design, intet formål, intet ondt eller godt, blot blind ligegyldighed.«² Konsekvenserne for et kristent menneskesyn er store, og det er nødvendigt for kristne at tage afstand fra Richard Dawkins syn. Men der findes et filosofisk argument mod en naturalistisk version af evolutions-teorien, som Darwin selv kæmpede med. I et brev til sin ven, William Graham, skrev Darwin:

»Men så rejser sig altid hos mig den frygtelige tvivl, om overbevisningen hos mennesket, hvis ånd har udviklet sig af de lavere dyrs, er af nogen værdi eller overho-

» Sande overbevisninger er evolutionen ligeglad med, så længe vi blot udviser en overlevelsesdygtig adfærd. «

vedet er til at stole på. Ville nogen stole på en abes overbevisning, ifald der er overbevisning hos en sådan?»³

En naturalistisk model for menneskets skabelse kan ikke fjerne Darwins frygtelige tvivl. For evolutionen har ikke bekymret sig om, hvorvidt mennesker er i stand til at tænke sandt. Sande overbevisninger er evolutionen ligeglad med, så længe vi blot udviser en overlevelsesdygtig adfærd. Hvis det er tilfældet, så vil en naturalistisk tilhænger af evolutionsteorien altid have grund til fundamentalt at tvivle på sine evner til at erkende. For hvem stoler på en abes overbevisninger?

David Jakobsen:

- BA fra Skive Lærerseminarium 2002
- cand. it. i multimedier, Aalborg Universitet
- ph.d. om »Tidslogikkens historie«, Aalborg Universitet, 2013
- ekstern lektor ved Aalborg Universitet
- primært interesseret i analytisk filosofi, herunder Stærk Kunstig Intelligens og Viden om andre bevidstheder
- ansvarlig for Mariager Højskoles Teologi-linie; underviser i *apologetik* (trosvorsvar)

1) John Walton: The Lost World of Genesis One.

2) Richard Dawkins: River out of Eden

3) Brev til William Graham, 3. juli, 1881

Humanistisk Samfund er en forholdsvis ny organisation i Danmark, stiftet i 2008. Den humanistiske bevægelse er både europæisk og global. *Humanistisk Samfund* er medlem af *European Humanist Federation* og *International Humanist and Ethical Union*.

Et liv uden Gud

Vi bliver ofte mere bevidste om vores egen tro, når vi konfronteres med mennesker, der tror anderledes. Derfor har vi bedt forkvinden for Humanistisk Samfund, Lone Ree Milkær, om at fortælle om det ateistiske verdensbillede, som kaldes humanisme: Troen på livet før døden.

[≡] Lone Ree Milkær, forkvinde,
Humanistisk Samfund

[📷] Flickr

Humanisme er et begreb, vi ikke har patent på. Det bruges også af religiøse grupper, især her i Grundtvigs fædreland. I *Humanistisk Samfund* bruger vi det i den sekulære, ikke-religiøse betydning, hvor begrebet betegner den grundopfattelse, at ethvert menneske er ansvarligt for sine egne handlinger og for at fylde sit liv med mening. Som mennesker er vi en del af den evolutionære udvikling, men der er ingen forudbestemt mening med tilværelsen.

I det humanistiske verdensbillede er

der derfor ikke noget udenfor mennesket, men der er i høj grad noget mellem mennesker; fællesskab og ansvar for fællesskabet har en stor betydning. Det humane i humanismen er ikke et egocentreret fokus på det enkelte individ. Vi har en del til fælles med religiøse organisationer, idet vi tillægger samværet mellem mennesker mening. Vi mener, at vi i fællesskab kan gøre verden bedre – og vi har et ansvar for at gøre det, både for vores egen og for kommende generationers skyld.

Konfirmation

Udførelsen af sekulære humanistiske ceremonier er en stor del af *Humanistisk Samfunds* virke. Mennesker har brug for at markere og højtideligholde vigtige milepæle i livet i fællesskab. Det kan være fejringen af et nyt liv i verden, af overgangen fra barndom til ungdom eller af, at man har valgt at binde sig til et andet menneske. Det kan også være sorgen over at have mistet én, man holder af. Vi tilbyder derfor navngivning, konfirmation, bryllup og begravelse for vores medlemmer.

Konfirmation er vores mest populære ceremoni, og antallet af konfirmander er næsten tildoblet fra den første konfirmation i 2011. Der var 12 i 2011, i 2016 er der 100 tilmeldte til konfirmation.

Det eneste liv vi har

Kritikere af den sekulære humanisme mener, at det gør livet meningsløst, hvis døden er endelig. Men for os er det lige omvendt: Vi har en ekstra forpligtigelse til at gøre livet meningsfyldt, netop fordi det er det eneste, vi har. Humanister kan finde mening og glæde både i det menneskelige fællesskab og i den kultur, vi alle er en del af med musik, litteratur, natur, kunst og videnskab.

Ingen evige sandheder

Videnskabelig metode og kritisk tænkning er de bedste redskaber til at opnå viden om verden og om vores eksistens, men ingen videnskabelige teorier eller resultater er evige sandheder. De må altid være genstand for kritisk granskning. Historien har vist, at verdensbilleder og

A photograph of a landscape. In the foreground, there is a dense bush of bright yellow flowers. Behind it, a large, dark tree with many branches stands against a sky filled with grey and white clouds. The overall scene is natural and somewhat somber due to the overcast sky.

verdensforståelse kan forandres ganske drastisk uden at blive mindre virkelige af den grund.

Som humanistisk organisation er vi ikke modstandere af religion eller tager afstand fra almindelig religiøs praksis. Vi samarbejder gerne og har mange gode samtaler med religiøse organisationer. Vi arbejder først og fremmest for retten til at vælge sit eget livssyn og for ligestilling af livssyn – på samme måde som mange religiøse organisationer. Derfor går vi også principielt ind for adskillelse af kirke og stat. Intet livssyn skal have særlige privilegier, men alle skal behandles lige.

Humanister opfatter mangfoldighed som en berigelse og er imod diskrimination på grund af tro, etnisk oprindelse, race, national eller social status, køn, alder eller seksuel orientering. Grundlæggende for vores menneske- og verdensopfattelse er artikel 1 i Menneskerettighederne: Alle mennesker er født frie og lige i værdighed og rettigheder. De er udstyret med fornuft og samvittighed, og de bør handle mod hverandre i en broderskabets ånd.

Skjer der stadig undere?

Ja, der sker bestandig masser af undere, hvis vi ellers har øje for det. Men nogen gange sker der også undere, som i mere fundamental forstand ryster og flytter os. Sådanne under eller en gudsoplevelse var jeg ude for i to omgange, da jeg var helt ung.

[≡] Flemming Christensen

[📷] Mette Mørk, Vejle Amts Folkeblad

Da jeg var 17 år, skete det første gang. Jeg sad på mit værelse; pludselig og ud af ingenting blev jeg omsluttet af et stærkt og varmt lys, som varede i nogle minutter. Det var både dejligt og overvældende, og jeg var personligt slet ikke i tvivl om, at det var Gud eller Helligånden, der viste sig for mig.

For at sætte oplevelsen ind i en bibelsk ramme vil jeg henvise til fortællingen, hvor Moses møder lyset i skikkelse af en brændende tornebusk¹. Gud taler til ham og giver ham en opgave, der på alle måder overstiger hans kræfter. Da Moses ser den brændende tornebusk, er han ikke i tvivl.

Det er Gud, han møder – og det lys, der udgår fra busken, er ikke truende eller opsluggende, men varmt og oplysende.

Tilsvarende bliver Paulus stoppet på vej til Damaskus af et voldsomt lys.² Det lys er så stærkt, at han for en tid blindes, for siden at kunne se! Moses og Paulus oplever Gud i lyset, og deres liv forandres totalt. De har nu set noget, de ikke kunne se af sig selv, men måtte have rakt.

Konsekvenser af gudsoplevelserne

Jeg fik ikke som Moses eller Paulus et ord med på vejen om, hvilken retning mit liv nu skulle tage. Men det fik alligevel også for mig den konsekvens, at jeg ændrede planer. Jeg stoppede i 1. g. matematisk linje og fortalte mine forældre, at jeg efter sommerferien ville starte på ny – men nu med klassiske sprog, fordi planen var at blive præst. Også selv om det var et job, der lå meget langt fra min forestillingsevne, og som var ukendt i det miljø, jeg kom fra.

» Hver især har vi lov at gruble over Guds og livets mysterier. «

» Budskabet var kommet ind på lystavlen. «

Efter studentereksamen kunne jeg alligevel ikke se mig selv som præst, og jeg besluttede mig for at læse fransk. Litteratur lå mere naturligt for mig, så efter min studentereksamen flyttede jeg til Paris for at studere. Men efter 6 uger i Paris viste Gud sig igen i lyset. Og så var der ikke længere nogen udvej. Budskabet var »kommet ind på lystavlen«, og jeg tog hjem for at læse teologi. Min tolkning var, at Gud havde en eller anden plan med mig. Hvorfor lige mig har jeg af gode grunde ingen anelse om.

Undere og viden

Det er klart, at dette at opleve, at Gud er mere end et begreb – Gud er virkelig – det er uafrysteligt og betyder, at jeg aldrig siden har tvivlet et sekund på, at Gud ER – og at Gud også vil mig. Men det er selvfølgelig-

1) 2. Mosebog kap. 3

2) Apostlenes Gerninger kap. 9

lig ikke det samme som, at så ved jeg også mere eller meget bedre, hvem Gud er – og hvordan Gud er.

Hvorfor får nogle sådanne oplevelser og andre ikke? Det ved vi ikke, for så godt kender ingen Gud. Men det gør heller ikke så meget, at vi ikke ved alt – eller måske i virkeligheden ikke ved ret meget. For dét, vi ved, er mere end nok. Og det kan der leves på. Og hver især har vi jo så lov at gruble over Guds og livets mysterier.

›Lys – mere LYS³

– et citat fra Goethe, der på sit dødsleje skulle have udtalt disse ord som sine sidste. Nærliggende er det at tænke, at Goethe så direkte ind i dette lys, som var ved at omslutte ham. Når vi har set lyset, er vi ikke i tvivl om, at Gud ER. Undere og mirakler sker – de sker hver eneste dag, om vi ellers har øjne herfor.

Flemming Christensen

- f. 1950, sognepræst i Vejle 1977-2006
- byrådsmedlem (SF) fra 1982
- borgmester i Vejle 1994-2006
- adm. dir. Filadelfia/Epilepsihospitalet 2006-2012

Tro er tro – videnskab er videnskab

» Tro er tro, og videnskab er videnskab. Det er to forskellige ting, og de kan sagtens køre parallelt. «

Casper Jonstrup Hansen er nyeste medlem af redaktionen. Det er han med henblik på at føre *baptist.dk* ind i den digitale tidsalder. Jeg har talt med Casper om personlig tro i mødet med videnskabelig uddannelse, samt om udfordringerne ved at digitalisere et medie som *baptist.dk*

[≡] [🗨️] Lea Binta Kjelgaard

Casper er vokset op i et kristent hjem, og er kommet i baptistkirken hele sit liv, selvom han ikke altid følte, at det var lige relevant. »Som barn syntes jeg, at kirke var lidt kedeligt, og i børnekirken var svaret altid Jesus!«, fortæller han.

Men det ændrede sig, da Casper var omkring 12 år gammel, og der kom to nye ungdomsledere fra USA til kirken. Han oplevede, at kirke pludselig blev spændende, fordi der skete noget. Samtidig gik famili-

en igennem en svær tid med skilsmisse, og kirken blev for Casper også et sted, hvor folk bakkede ham op. Det – samt en fascination af at lære at spille guitar – gjorde, at Casper pludselig nød at komme i kirken.

Allerede som 14-årig blev han hevet med i lovsangsbandet. Han er ikke i tvivl om, at det var utrolig vigtigt, at han fik en tjeneste. Det gjorde, at han blev fastholdt i kirken: »Uanset, hvad ens evner er, er det vigtigt, at kirken får dem i spil. Det er vigtigt, at man bliver set og hørt, og at man bliver taget med, så man kan opleve et møde med Gud og den efterfølgende forvandling, der sker«.

Personlig tro i et videnskabeligt miljø

Allerede som 19-årig begyndte Casper at læse psykologi på Århus Universitet. Her blev han kastet ud i et videnskabeligt miljø med professorer, der mente, at kristendom var fordummende. Det førte til en troskrise. Er der overhovedet en Gud? Er det bare

levn fra gammel tid? Blot humbug og hallucinationer?

»I den krise fandt jeg netop min tro og oplevede Guds nærvær. Gud fortalte mig, at Han stadig havde noget for, at Han stadig havde noget i gang, og det skulle jeg være med til. Jeg har fået en videnskabelig uddannelse, og jeg er blevet skolet i at kritisere ting, men det er slet ikke det, kristendom prøver at være. Fejlen bliver netop begået, når folk prøver at gøre kristendom til videnskab, for det er den ikke. Biblen er jo ikke en fysikrapport«.

For Casper har videnskabelige beviser netop givet ham en bredere og dybere tro på Gud. At man kan se, hvad der sker i hjernen, når vi beder til Gud, ser han ikke som en udelukkelse af Gud, men som et bevis på, at sådan har Gud skabt os: »Tro er tro, og videnskab er videnskab. Det er to forskellige ting, og de kan sagtens køre parallelt«.

» Uanset, hvad ens evner er, er det vigtigt, at kirken får dem i spil. «

→ Digital overgang

Udover psykologi og lovsang går Casper også op i meget andet, heriblandt teknologi. Derfor var fristelsen for stor til, at han kunne sige nej, da han blev spurgt om at gå med i redaktionen og være med til at skabe en overgang til noget digitalt:

›baptist.dk er jo et gammelt, støvet medie efterhånden, og det er ærgerligt, for vi har brug for det i BaptistKirken! Vi er jo mange lokale kirker, og vi har brug for at kunne snakke sammen og høre hinandens holdninger. Det har vi manglet, og det har været med til at skabe en større fragmentering. Det vi har været uenige om, har fyldt alt for meget, og det har overskygget det, Jesus har kaldt os til: At være hans disciple. Det er min drøm, at *baptist.dk* bliver et levende medie, som alle generationer klikker sig ind på, og som bliver relevant for os igen. At det bliver et sted, hvor man kan dele holdninger og artikler, og som også de unge oplever som relevant og interessant.

Casper Jonstrup Hansen:

- 23 år gammel
- læser til kandidat i psykologi ved Københavns Universitet
- lovsangsleder i re:gen, København

Godt jeg ikke var chauffør

BaptistKirkens nye udvalg hedder *Mission i Danmark*. Det har taget initiativ til tre satsninger: »Innovative kirker«, »Unge tager ansvar« og »Nye fællesskaber«, der blev vel modtaget på Landskonferencen i Vejle (LK2).

Tre menighedsrådsformænd kommenterer:

Vibeke Dalsgaard, Pandrup: »Det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg håber, at Pandrup vil vælge at være en af de ti menig-

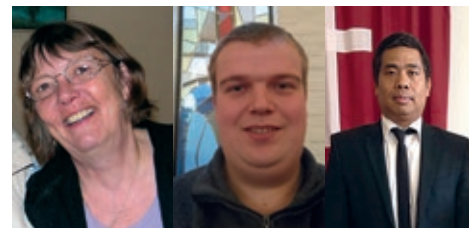
heder, som indgår i *Innovative Kirker*. Ja, jeg havde svært ved at få armene ned på hjemturen, så det var godt, jeg ikke var chauffør«.

Jesper Pedersen, Bornholm: »Baptist-Kirken er inde på noget af det rigtige. Personligt kan jeg godt være nervøs for, at det kommer 20 år for sent i forhold til Bornholm.«

Kio Awi, Ringe: »De forslag, ledelsen kom med, krævede ikke de store diskussioner, da jeg føler, at alle er enige. Jeg har erfaret, at LK

bliver bedre og bedre for hver gang«.

Læs mere på www.baptist.dk

Vibeke

Jesper

Kio

Døbt

Brande

28.11.2015: *Hanna Næsby Johansen*, f. 18.05.1987

Holbæk

29.11.2015: *Lone Wichmann Nielsen*, f. 19.02.1958

Holstebro

03.05.2015:

Shadrak Ngandu, f. 03.02.2001

Abdenego Ngandu, f. 27.07.2002

Michel Lodrega Maharaza, f. 16.08.2001

Kevin Shaaban Rasmussen, f. 26.02.2001

Naomi Felix

27.09.2015: *Tamara Shpravskia Kronbæk*,

f. 12.04.1979

Korskirken

30.08.2015: *Linea Elleby Jørgensen*,

f. 09.08.2001

29.11.2015:

Amalie Herløv Jørgensen, f. 08.01.2000

Rasmus Herløv Jørgensen, f. 25.08.1997

Nakskov

12.09.2015: *Fatima Azimi*, f. 25.08.1987

Odense

29.11.2015: *Sebastian Grønvald Bjørnestad*,

f. 13.09.2000

Chin Baptist Church, Ringe

26.07.2015:

Cung Bawi Kham, f. 13.04.1999

Ro Sang Bik, f. 20.09.1994

Cung Hu, f. 05.10.1989

Cung Tin Uk, f. 10.11.1994

Bawi Bik Lian Chin Chung, f. 05.12.1991

Tial Lian Sang, f. 30.10.1996

Thawng Tha Thang, f. 29.12.1999

Dawt Men Par, f. 10.05.1997

Van lang Hnem, f. 17.12.2000

Siang Cer Par, f. 26.08.1998

Sui Tha Hnem, f. 03.03.2001

Ngun Tha lang, f. 30.12.1993

Ngun Cer Chin, f. 27.12.1996

Vodskov

13.12.2015: *Hanne Sørensen*, f. 23.3.1946

Optaget

Holbæk:

06.09.2015: *Bernhard Hansen*, f. 14.12.1937

22.11.2015: *Luminita Nanboe*, f. 09.12.1948

Odense

08.11.2015:

Birthe Tove Krabek Lenskjold, f. 27.05.1933

Hanne Sloth, f. 16.12.1953

Ann Mette Hillertz Marcussen, f. 14.02.1965

Randers

07.06.2015:

Bea Ndamukunda, født 08.03.1975,

døbt 02.07.2006 i Grenå

Desire Ndamukunda, født 13.08.1966,

døbt 10.04.1994 i Bujumbura

Verner Jacobsen, født 18.08.1965,

døbt 06.09.2009

11.10.2015: *Anne Marie (Rie) Roswall*,

f. 13.08.1952, døbt 23.11.1986.

Døde

Bethelkirken

Ruth Nørlund Jensen, født 16.08.1937,

døbt i Østervrå 21.11.1954, døde 23.11.2015

Knud Erik Berg, født 01.03.1932,

døbt i Bethelkirken, Aalborg 10.05.1998,

døde 21.11.2015

Ingstrup

Gunnar Gjerløv, født 14.08.1927, døbt i Ingstrup

02.12.1945, døde 30.10.2015

Karmelkirken

Ole Magnus Dons, født 20.08.1931,

døbt i Vejle 16.12.1945, døde 27.11.2015

Per Poulsen, født 02.06.1930,

døbt i Nexø 05.11.1944, døde 09.12.2015

Korskirken, Herlev

Svend Erik Hald, født 07.04.1930, døbt i Korskir-

ken, Herlev 27.11.1983, døde 07.12.2015

Kristuskirken

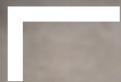
Kim Sønder, født 03.06.1951,

døbt i Jordanfloden 07.11.1974, døde 06.10.2015

Sindal

Ruth Breinlich, født 11.11.1931,

døbt 09.06.1946, døde 12.10.2015

» Selvom man kalder sig kristen, behøver man ikke være bedre end andre. «

Ny ledelseskonsulent i BBU

I referatet fra BBU's landsmøde fra sommeren 2015 kan man læse følgende: »For at holde ledertræningskursen udvidede BBU i foråret 2015 besætningen med en ledertræningskonsulent. **Anders Hyldgård** har 10 timer ugentlig som ledertræningskonsulent, og han skal være med til at udvikle de ledere og de ledertræningstilbud, som BBU allerede har.«

[≡] Louise Varberg

[🗨️] Bjarne B. Nielsen

Anders er også ansat i Baptistmenigheden i Pandrup. Han er 37 år, født og opvokset ved Vivild på Djursland. Hans familie er baseret i Indre Mission, og her i børneklubben hentede han et godt fundament for kristentro og kristenliv i de mange gode bibelhistorier. Fra 9-10 års alderen kom Anders desuden med på lejre 3 gange om året, og allerede som 14-årig var han med som leder.

Her oplevede han for første gang glæden over, at »Gud kan bruge mig«. Ligeledes oplevede han i sin ungdomstid forbønnens kraft i den forstand, at han følte, at han ad den vej fik mod til at bede højt, tilskyndelse til at læse regelmæssigt i Bibelen og ikke mindst til at tale til andre mennesker. Samtidig oplevede han det også som lidt skræmmende, at han følte et kald til tjeneste for Gud.

En beslutning modnes

I gymnasietiden på *Det kristne Gymnasium* var Anders med til at oprette et bønssfællesskab og karismatiske samlinger på skolen. Her fik han grundlagt en forståelse af, at det er givende at arbejde sammen på tværs af forskellige opfattelser.

Efter et år som volontør på efterskolen ved Espergærde blev Randers næste stop i Anders' liv. Han færdedes i såvel IMU¹ som *Den Evangeliske Frikirkes* ungdomsafdeling *Skywalk* og oplevede igen en rigdom i at arbejde på tværs af kirkesamfundene, fx i arbejdet med nat-evangelisation. Anders fandt det meget lærerigt også at møde mennesker, der ikke nødvendigvis så sig

» Han lægger vægt på menighedens stærke, sociale profil. «

selv som kristne, men som havde truffet nogle stærke valg for deres liv og valgt en vej væk fra en socialt nedbrydende adfærd for i stedet at arbejde for andre mennesker, ældre og svage. Det slog ham, at »selvom man kalder sig kristen, behøver man ikke være bedre end andre«.

Efter et år i Randers finder Anders ud af, at han skal i gang med at læse teologi og begynder at læse på *SALT*³ på fuld tid og med praktik i *Den Evangeliske Frikirke*. Men med et ønske om at »få mere jord under neglene«, går han ned på halvtids studium og bliver ved siden af studiet ansat som ungdomspræst i *Citykirken* i Taastrup.

Et vigtigt bibelvers

»Den tro, du har, skal være en sag mellem Gud og dig, og salig er den, der ikke dømmes sig selv med det valg, han træffer.«⁴ Det bibelvers har været en stor hjælp for Anders både i spørgsmålet om

1) Baptisternes Børne- og Ungdomsforbund

2) Indre Missions Ungdomsforbund

3) Skandinavisk Akademi for Ledelse og Teologi, der var en fælles frikirkelig teologiuddannelse.

4) Romerbrevet kap. 14, vers 22

→ barnedåb og voksendåb og i mødet med kristne, der har følt sig ledt eller vejledt ad andre veje, end han selv.

Det blev til 7 år i *Citykirken* for Anders, men da hans og Helles familie bor i Jylland, søgte Anders et menighedsfællesskab der, som han kunne få et samarbejde med. Efter samtaler med flere tog de imod et tilbud fra Pandrup-Birkelse og Brovst menigheder med hhv. 2/3 og 1/3 ansættelse. De valgte ud fra fornemmelsen af, at det er åbne og udadvendte menigheder. De sidste halvandet år har Anders kun været ansat i Pandrup-Birkelse. Familien bor i Pandrup. Helle er uddannet pædagog, og foruden de to voksne består familien af Noah på otte år, Jonathan på fem og Alma på næsten to år.

Når Anders skal beskrive menigheden i Pandrup, lægger han vægt på dens stærke, sociale profil. Mange i menigheden er engageret i arbejdet med indvandrere og flygtninge og andre sociale projekter, ligesom menighedens »Seniortræf« er et samlingspunkt i byen i kraft af temaer, der som regel har almen interesse.

Opbakning til ungdomsarbejdet

To søndage om måneden varetager Anders gudstjenesten i Pandrup, så på det praktiske plan er han ikke bekymret for at få det nye job til at køre. Han føler sig godt rustet til tjenesten på baggrund af erfaringerne fra tiden som leder på de mange ungdomslejre.

Tanken, om at resultaterne måske

» Det er givende at arbejde sammen på tværs af forskellige opfattelser. «

ikke altid er så synlige hverken for ham eller hans omgivelser, virker som en større udfordring. Ligesom præstegeneringen kan det føles lidt usynligt i hverdagen, men han glæder sig til opgaven og synes, det er særdeles vigtigt at styrke ledertræningen. Ikke at han ser sig selv som den store »idégenerator«, men mere som den, der bakker op og giver de unge rygdækning i det gode arbejde, de gør.

Helt konkret skal han støtte projekterne *Follow*⁵ og *Jeremias*⁶ samt forsøge at søsætte et projekt for den næste aldersgruppe. Han skal også være en del af samarbejdet om ungdomssporene ved sommerstævnerne, hvor han glæder sig meget over samarbejdet med Missionsforbundets unge. En vigtig side af arbejdet ser han også i et samarbejde på tværs af BBU og BaptistKirken, fx gennem *Mission i Danmark*. Fundamentet for arbejdet ser han i de centrale værdier, vi alle deler, i troen på en levende Gud, der taler og virker i dag.

5) BBU's træning for 13-17årige

6) BBU's træning for 17-21årige

Kristendomsklasser i forandring

Så er tiden kommet! Mange af de andre i klassen begynder at gå til konfirmandundervisning i folkekirken i august. Men du kommer jo i BAPTISTKIRKEN! Du har garanteret hørt om Gud og Jesus mange gange. Måske er du også blevet døbt i baptistkirken. Måske er du i tvivl om din tro, måske overvejer du at blive konfirmeret?

☰ Menighedernes præster

📷 Private

Mange kan sikkert huske deres egen tid i kristendomsklassen. Andægtigt sad man og lyttede til præstens undervisning sammen med menighedens øvrige unge. Men også det har ændret sig.

Teksten ovenfor er fra den trykte invitation til kristendomsklassen for unge i de nordjyske menigheder. De inviteres til

7 undervisningseftermiddage, jule-special med mad, hygge og kristen meditation for unge, afslutningsgudstjeneste samt 3 superdøgn og gensynsdøgn.

De seneste to år har også Bethelkirkens unge deltaget. Erfaringerne herfra er nu grundlaget for undervisningen af kristendomsklasserne i Nordjylland. I 2013-14 deltog 20 unge fra 8 menigheder, sidste år lidt færre, og i år deltager 18-20 unge.

Unge kristne som undervisere

›Du kommer til at møde nogle unge kristne, der er ældre end dig, og som gerne vil fortælle, hvad troen betyder for dem. Der bliver forskellige engagerede præster som undervisere«, fortsætter invitationen.

Netop inddragelsen af unge voksne har vist sig at bære frugt. De unge voksne kan udfordre deltagerne på etik, hverdagsliv, tro og tvivl – og gå meget tæt på dem i aktiviteter og spørgsmål, som vi voksne ikke på samme måde er i stand til, fortæller Anne-Marie Winther fra Vrå menighed. Der var stor tillid og lydhørhed mellem vores unge og de voksne unge. De voksne unges personlige troshistorie gjorde stort indtryk på kristendomsklassen. Samværet gav plads til leg og udendørs aktivitet ind imellem. Det gav bedre koncentration og lydhørhed i den efterfølgende undervisning.

Superdøgn

Anders Hyldgård, Lars Midtgaard og Anne-Marie Winther underviste forrige år ud fra *Livsmønstre*, *Teentro*, *Con Dios*, bevægelsesøvelser (krop og bøn) og egne materialer på superdøgnene. Aftenerne blev brugt til hygge, film, nærvær og samtale. Der blev knyttet venskaber, tumlet, leget og

snakket! Der lå en stor kvalitet i at være ›på lejre« og sove i en drengegruppe og en pige-gruppe hvert sit sted i Bethelkirken.

Det faktum, at mange af de unge lige var blevet døbt eller havde bestemt sig for at blive døbt, gav en særlig god mulighed for at gøre dåbsundervisningen vedkommende. Andre af de unge er barnedøbt og blev konfirmeret undervejs i forløbet. De valgte både konfirmation og kristendoms-klasse. Det gav ingen konflikter.

Men et minus ved at samle de unge er, at den enkelte ikke nødvendigvis får en nær tilknytning til sin hjemmenighed.

Hvad gør man på Sjælland?

›Den traditionelle model for undervisningen af kristendomsklasser har været, at med en bestemt mængde viden, som den unge opnår i løbet af et år i kristendoms-klasse, vil han eller hun selv kunne udmønte dette i praksis. Vi har styrket den idé ved at gøre det meget skoleagtigt: Med ugentlige timer, med klasse og lektier og en slags ›eksamen« til sidst.

Men mange af os tænker utvivlsomt på kristen læring som et spørgsmål om discipelskab. Hvis vi virkelig vil fokusere på discipelskab blandt de unge i kristen-

» De voksne unges personlige troshistorie gjorde stort indtryk på kristendomsklassen. «

» Vi fik lov til at nedbryde en masse fordomme om kirken og Gud. «

domsklassen, bør vi vende det rundt, så vi søger at vise dem en praksis, der vil virke som et grundlag for deres viden. Sådan lød optakten til undervisningen fra Ole Lundegaard og Kasper Klarskov.

Vi startede sidste år med 21 deltagere fra Korskirken, Lyngby og Tølløse, fortæller Kasper Klarskov. Allan Ibsen og Rikke Nilsson deltog sammen med os i undervisningen. Vi mødte en broget flok med meget forskellige baggrunde. En del udtalte endda, at de end ikke troede på Gud. Så der var meget spændende arbejde at gøre.

Indhold i undervisningen

Vi lagde ud med at snakke om de store spørgsmål. Skyd på præsten – her fik de lov til at være ærlige, og det samme gjorde præsterne. Vi fik lov til at nedbryde en masse fordomme om kirken og Gud. Og vi takkede for deres ærlighed. Derefter lavede vi en *lectio divina*¹ over beretningen om den fortabte søn – en historie, som vi ser

som en af rammefortællingerne på Guds syn på mennesket.

Vi havde på forhånd lavet en plan for undervisningen, men rettede den til efter de input, vi fik fra de unge undervejs.

Rammer for undervisningen

Vi valgte at mødes med 6-8 ugers mellemrum, hvor vi er sammen et døgn, oftest fra fredag aften til lørdag middag. Desuden har vi en hel weekend hvert halve år. Fællesskabet har været i fokus. Når vi ikke har samlet dem ugentligt til undervisning, har

der i stedet været tid til sociale aktiviteter. Det har styrket sammenholdet.

Reaktioner fra de unge

Alt i alt har vi taget udgangspunkt i de kristne praktikker i stedet for viden om kristendommen. Det ville efter vores mening give større udbytte for de unge. Reaktionen fra de unge har vist, at vi valgte rigtigt. De unge har været glade for vores engagement. De har set præster, der ofte har taget udgangspunkt i deres eget liv og været ærlige om deres oplevelser.

1) Gentagen læsning af og eftertanke over en bibeltekst

Gud – den store komponist

Miniprædiken til korets julegudstjeneste i Vodskov, hvor temaet var ›musik‹.

[≡] Svend Eli Jensen

[🎧] Collage: Ole Steen

I begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud – og Ordet var Gud

Gud var der. Komponisten var der med sin vision og sin skaberevne – noget skulle blive til.

Jorden var der. Alt var tomhed og øde. Komponisten sad med sine farver, sin pen og med sit blanke, ubeskrevne papir. Komponistens Ånd var der, lysten og viljen til at skabe! Der skal være lys. Der skal være en hvælvning, der skiller vandets dyb fra en himmel. Der skal være levende organismer – træer, dyr, fisk, fugle – der skal være nat og dag!

Komponisten skabte mange forskellige toner, skalaer, lyse toner i dur, mørke toner i mol – og komponisten satte tonerne på papiret. Guds jord – levende med døgnets og årets tider – blev til. Eller vi kan sige: Komponistens partitur med stemmer og nodesystem blev til. Komponisten så, at det var godt.¹

Gud sagde: Lad os skabe mennesker i vort billede

Gud sagde til menneskene: Nu giver jeg jer det hele, underlæg jer jorden og hersk over

det alt sammen. Komponisten gav os de fine instrumenter, de skønne toner, de rigtige skalaer – ja hele partituret. Vi var udvalgt til at være musikere, der sammen skulle skabe en harmonisk himmelsk melodi, en symfoni på jorden.

Komponisten ønskede, at de første musikere skulle spille i en koncertsal med perfekt akustik – Edens Have. Men musikerne var selviske. De lyttede ikke, de indså ikke betydningen af komponistens ønske om samspil, og de brugte ikke komponistens partitur efter hensigten. De måtte forlade koncertsalen. De ville selv bestemme, ville selv komponere det ultimative – de ville selv bygge en symfoni op – et babelstårn. Kun få lyttede efter de ›læremestre og musikprofetere‹, som komponisten havde sendt ud.

Komponisten blev vred – og var på nippet til at ødelægge partituret, fyre alle musikere og udslutte hele orkestret. Men hans kærlighed til det skabte og de få trofaste og lydhøre orkestermedlemmer fik ham til at overveje situationen. Så fik komponisten en idé, en ny tanke, en ny vision!

Der kom et menneske udsendt af Gud

Hans navn var Johannes. Selv var han ikke lyset, men han skulle vidne om lyset. Kom-

ponisten lod således en særlig udsending – en forsanger – annoncere, at han ville sende os, orkesterets medlemmer, en dirigent – Jesus. En dirigent, der havde komponistens velbehag og komponistens ånd. En dirigent, der ser hver af os som den musiker, vi nu er – ser den tonedøve, den der spiller falsk, den der spiller for højt, den der slår på pauken på det forkerte tidspunkt. En dirigent, der utrætteligt vil undervise os i, hvordan vi som orkestermedlemmer skal spille. En dirigent, der dæmper os eller løfter os op med en fast, blid hånd. En der siger: Forstår du ikke? Lyt efter – prøv igen, når du spiller forkert. En der siger, du har stadig din plads i orkestret.

Sikke en chefdirigent – vi har fået! Så lad os spille!

Som orkestermedlemmer må vi lytte efter dirigenten og forsøge at finde den livsmelodi, der giver en harmonisk symfoni i vores sind. Er tonen ikke helt ren, så må vi lytte efter og forsøge igen.

Når vi skal spille sammen, må vi hver især læse i vores nodehefte – Bibelen – og vi må rette opmærksomheden mod og lytte til dirigenten. Se efter, hvornår jeg skal dæmpe tonen fra det instrument, som jeg

1) Prædikenen er inspireret af Johannes-evangeliet kap. 1, vers 1-18 og 1. Mosebog kap. 1

har – eller hvornår jeg skal falde ind i musikken med min klang. Måske skal den dybe bas vente på triangelens sprøde lyd. Måske må celloen stille lytte til, hvad har-

pen ovre fra hjørnet har at sige. Og skulle du spille 2. violin et stykke tid, har du fortsat en uundværlig stemme i orkestret.

Lad os spille og synge med på sange, der fortæller os om livet: Skove der falmer, sorgen der river i os, morgenstund med guld i mund, dåbens vande, livet der koster livet – og vidunderetro, der slår gyngende bro over dybet.

Du og jeg må efter bedste evne spille og synge med på livets symfoni, når komponisten har valgt dig og mig til at være med i orkestret. For dirigenten siger: Jeg kan ikke undvære din klang!

Vi vandrer – 40 dage på vej mod påske

[≡] Bente Jensen

[†] Camilla Ernen-Lyngholm

Årets fastemateriale er udarbejdet af Poul Asger Beck og lægger op til en vandring i Guds kærlighed. Vandringsforløbet i tre spor – renselse, oplysning og forening – og består af 40 små daglige input til inspiration og fordybelse. Materialet, der er rigt illustreret, er tilgængeligt på BaptistKirkens hjemmeside.

Fastematerialet er velegnet til personlig læsning igennem ugen, til fordybelse, til ef-

tertanke og til en ugentlig opsummering af, hvad der i den forløbne uge blev særligt levende for dig.

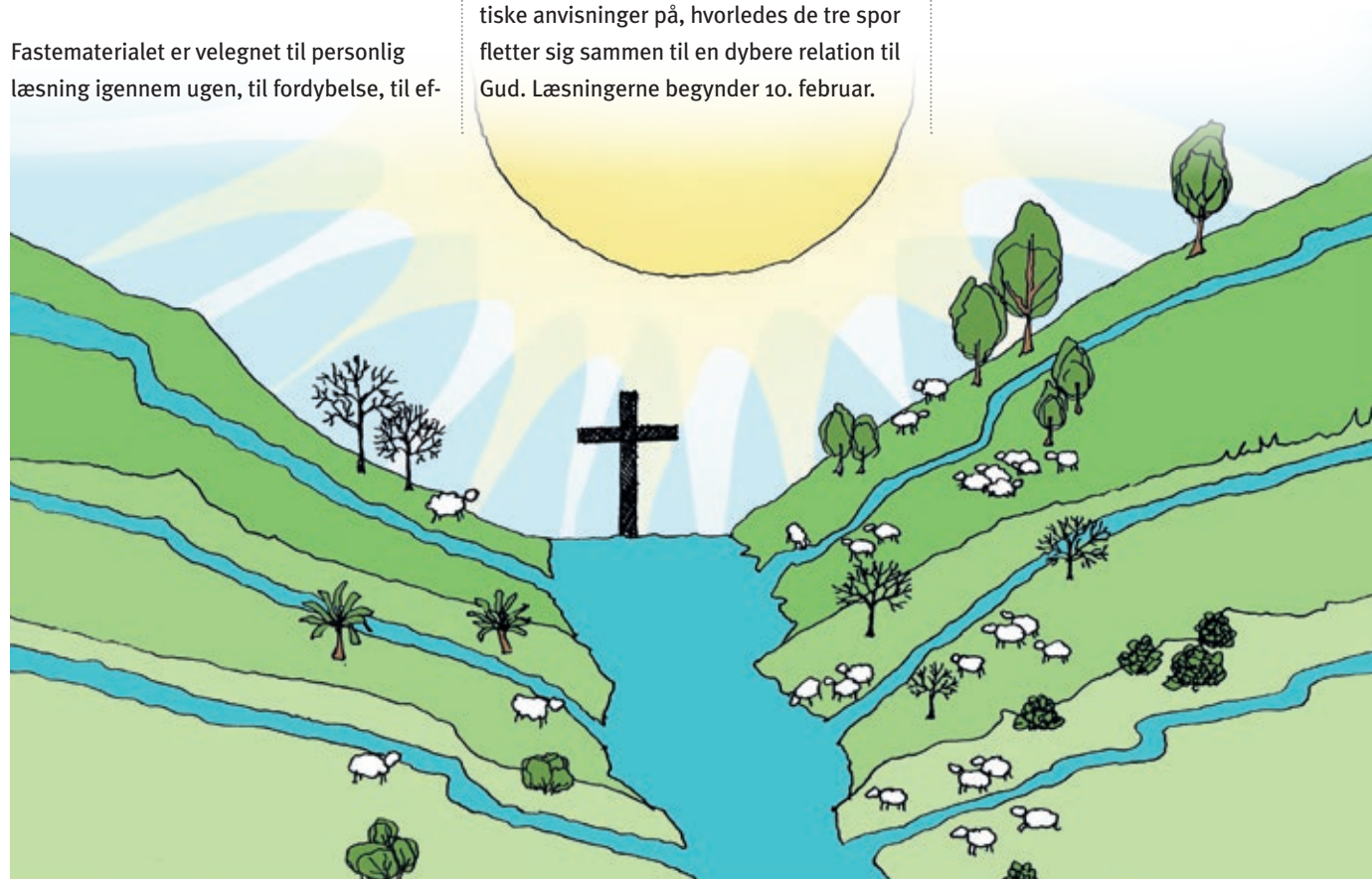
De seks oplæg til bibelsamtaler og meditation over søndagens tekst i fasteperioden er velegnet til celle- og bibelgrupper, hvor man vil forberede sig inden søndagens gudstjeneste.

Materialet er let tilgængeligt og med praktiske anvisninger på, hvorledes de tre spor fletter sig sammen til en dybere relation til Gud. Læsningerne begynder 10. februar.

Du kan finde fastematerialet på www.baptistkirken.dk – god vandring!

Poul Asger Beck

- præst ved Silkeborg Baptistkirke
www.silkeborg-baptistkirke.dk
- freelancepræst med fokus på åndelig vejledning
- www.aandeligvejledning.dk

KUNSTNER: AERA

ALBUM: AERA

Salmebandet Aera er aktuelle med et fængende album af samme navn.

[≡] Casper Jonstrup Hansen

[☐] areasalmer.dk

Kvartetten består af to sangerinder, en guitarist og en pianist. Det virker umiddelbart ikke af meget, men gør det også desto mere imponerende, at de har så stor en lyd. Musikerne og sangerinderne kommer fra diverse rockede og poppede musikalske sammenhænge, og de har alle været involveret i moderne lovsang på en el-

ler anden måde. Alligevel har de givet sig i kast med at fortolke de store danske salmedigteres værker. Dermed viderefører de den arv, som den danske salmeskat er, præsenterer den og gør den relevant for den næste generation.

Selvom salmerne er fortolket meget tro overfor deres grundlæggende arrangementer, kommer bandets baggrunde tydeligt til udtryk. De tilføjer salmerne kant med fx en rocket vokal, en varm slideguitar, et sjælfult klaver, en støvet varm elguitar og de mange flotte vokal-harmoniseringer.

De har valgt at genfortolke gamle klas-

sikere som ›Op, al den ting, som Gud har gjort‹, ›Se, nu stiger solen af havets skød‹ og ›Herre Gud, dit dyre navn og ære‹, der med deres dybe, nuancerede lyrik udtrykker en dimension, som sjældent findes hos moderne sangskrivere.

Aera's nye album kan varmt anbefales til dig, der elsker den danske salmeskat, men samtidig ikke har noget imod nye interessante musikalske arrangementer. Du kan finde albummet ›Aera‹, og se, hvor Aera spiller deres næste koncert, på

www.aerasalmer.dk

Uddannelse for livet i Kachin

» Uddannede lærere giver et år som frivillige. De bosætter sig i lejrene og får kun kost, logi og lommepenge. «

Uddannelse bliver temaet for Baptist-Kirkens nye indsamlingsprojekt. I 2016-18 fokuserer vi på et projekt i Kachin staten i det nordlige Myanmar, der støtter internt fordrevne med grundlæggende undervisning for børn og unge. Projektet afvikles sammen med Kachin Baptist Convention (KBC), der er en del af Myanmar Baptist Convention (MBC), som Baptist-Kirken har en samarbejdsaftale med.

[☰] [📷] Morten Kofoed

Myanmar har de seneste år undergået mange forandringer. I 2015 var der valg til parlamentet, hvor oppositionen vandt en overbevisende sejr og fik flertal. Det er nu muligt at rejse til de fleste steder i Myanmar. I november tilså jeg vores projekt i Chin staten, besøgte Kachin og drøftede det nye projekt.

Internt fordrevne i Kachin

Her er der fortsat kampe mellem lokale militser og regeringstropper. Militserne kæmper for øget indflydelse gennem en føderal statsdannelse, mens regeringstropperne kæmper for at fastholde magten centralt. Derfor er der mange flygtninge – internt fordrevne – i deres eget land.

Det er et utrolig smukt og bjergrigt land, og jeg fik et godt indtryk af landet og dets indbyggere. Jeg besøgte en af de ca.

Kachin staten:

- Indbyggere: 1,7 mio. – ca. halvdelen er kristne og langt de fleste baptister
- Areal: 89,041 km² – ca. 2 gange så stort som Danmark
- BaptistKirken støtter MBC og KBC med et tre-årigt indsamlingsprojekt, der støtter frivillige lærere med lomme- og transportpenge samt opholdsudgifter i de 75 lejre for internt fordrevne, som KBC administrerer
- Indsamlingsbehov: 100.000 kr. årligt
- Send din gave til undervisning i lejrene til konto 3201 10042879 mkr. Burma/ Myanmar. Gaver er fradragsberettigede efter gældende regler.

150 lejre for de internt fordrevne, hvoraf KBC driver de 75. Lejren lå udenfor hovedstaden *Myitkyina* og virkede velorganiseret. Der var en utrolig orden på alt, og beboerne virkede nærmest lykkelige. Men kradsede man lidt i overfladen, kom en anden virkelighed hurtigt for dagen. Selvom de fik mad og tag over hovedet, ville beboerne hellere end gerne tilbage til deres landsbyer.

Enke med fem voksne børn

Blandt lejrens 2.300 beboere mødte jeg *Maran Hka Tawn*, en 51-årig enke, der har fem voksne børn med i lejren. Hendes mand var død af malaria for 17 år siden. Da der i 2012 udbrød kampe i nærheden af deres landsby, var de nødt til at efterlade alt og flygte. De bor nu på tredje år i lejren.

Hun har ikke problemer med at få mad – det deler diverse internationale organisationer ud – og jeg kunne konstatere, at en del familier har køkkenhaver og holder grise og høns. Det store problem er penge til uddannelse. Hun vil gerne, at hendes søn bliver mekaniker, og at hendes døtre tager en videregående uddannelse. De yngre børn i lejren går i de lokale skoler, hvor undervisningen principielt er gratis, men alligevel er der udgifter til bøger, uniformer og ekstra undervisning.

Undervisning til alle

Det er dog ikke alle lejre, der tilbyder skolegang. Derfor har KBC et program, hvor uddannede lærere giver et år som frivillige. De bosætter sig i lejrene og får kun kost, logi og lomme penge. *Hka Li*, en 31-årig meget dynamisk leder af KBCs udviklingsafdeling, fortæller: »Vi har en tradition for, at unge gerne vil tjene og give et år i mission. Vi håber derfor at kunne udsende 100 frivillige lærere for at undervise især børn i grundlæggende færdigheder«.

I mange af de afsides beliggende lejre er der ikke andre muligheder for uddannelse end den, disse frivillige giver. Det er altså et meget værdifuldt arbejde, de unge udfører. KBC administrerer store midler fra internationale NGO'er, fx i regi af FN og EU. Men *Hka Li* understreger, at selv et projekt af den størrelse, som vi har aftalt at støtte, er utrolig vigtig, fordi det kombinerer mission og udvikling – og fordi, det viser, at mennesker i Danmark har hjerte for arbejdet blandt kristne søstre og brødre i Kachin.

I Danmark lever der ca. 100 migranter fra Kachin, hvoraf ca. 80 hører hjemme i BaptistKirken.

» Beboerne virkede nærmest lykkelige. Men kradsede man lidt i overfladen, kom en anden virkelighed hurtigt for dagen. «

Du skal ikke tro – du skal vide!

[≡] Søren P. Grarup

[📷] Svend Eli Jensen

Dét bankede vores lærer i 4. klasse ind i vores utroligt uvidende hoveder, hver gang vi svarede med: »Jeg tror nok ...«. Vi skulle altså tro på den viden, at viden og tro er hinandens modsætninger.

Jeg fik dette forslag til klummeoverskrift: »Man skal have en stor tro for at være ateist«. Tja – det er jo meget troligt, og jeg troede nok, jeg kunne få noget ud af den overskrift. Det blev utroligt indviklet. For hvad tror vi, at vi taler om, når vi siger »tro«?

Vi bruger det lille ord *tro* om alt fra den mest ubegrundede formodning til det mest klippefaste livsfundament – så vi aldrig rigtig véd, hvad den anden mener med ordet tro.

Tro, hvor viden hører op

Som regel taler vi om tro som noget, der begynder, hvor vores viden hører op. Hebræerbrevet siger jo også: »Tro er fast tillid til det, der håbes på, overbevisning om det, der ikke ses.¹ Men er det alt, hvad der er at sige om tro? I så fald er min

tros fasthed afhængig af min evne til at bilde mig selv noget ind og klamre mig fast til det. Og så flytter den faste tillid over i kategorien usikre formodninger. Altså en utrolig selvmodsigelse.

Jeg troede også engang ...

at troen var noget, jeg med skarpe argumenter kunne overbevise andre om. Der var bare det ved det, at de andre havde skarpere argumenter, end jeg havde. Og min klippefaste tro smuldrede – indtil jeg *mødte* Jesus. Jeg så ham ikke med mine øjne, men jeg *véd*, at han var der. Derfra begyndte min tro at bygges op – ikke som gætværk, men baseret på den *viden*, at Jesus lever. En viden, jeg aldrig kan videregive med videnskabeligt bevis til andre, men en erfaring jeg ikke kan løbe fra. For min

tro er ikke en hjemmelavet videns-forlængelse, men en relation til den levende Kristus,

som færdes frit hos os uden hensyn til vores formodninger eller viden.

Kristentroen er en relation. Som Peter skriver: »Ham elsker I uden at have set ham, ham tror I på nu uden at se ham ...«.²

1) Hebræer-brevet kap.11. Vers 1

2) 1. Peters-brev kap.1. vers 8

DANMARK
PP

Magasinpost-MMP ID-Nr.: 46476